

Sygn. akt VI Ca 667/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2018r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Agnieszka Polak

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2018r. w Częstochowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko A. W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda (...) w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 17 maja 2018r.

sygn. akt I C 388/18

oddala apelację.

Sygn. akt VI Ca 667/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 maja 2018r. Sąd Rejonowy w Częstochowie zasądził od pozwanego A. W. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 471,02 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 28 kwietnia 2017r. do dnia zapłaty (pkt 1), w pozostałym zakresie powództwo oddalił (pkt 2) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 207 zł tytułem kosztów procesu (pkt 3)

Orzeczenie to zostało wydane po rozpoznaniu roszczenia powoda o zasądzenie od pozwanego wierzytelności wynikającej z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) z dnia 6 grudnia 2013r., którą powód nabył od pierwotnego wierzyciela (...) sp. z o.o. obejmującej:

- 95,98 zł z tytułu faktury (...), z terminem płatności na 09.03.2015r.
- 0,20 zł z tytułu noty odsetkowej (...) z terminem płatności na 09.03.2015r.
- 95,98 zł z tytułu faktury (...) z terminem płatności na 07.04.2015r.
- 0,28 zł z tytułu noty odsetkowej (...) z terminem płatności na 07.04.2015r.
- 95,98 zł z tytułu faktury (...) z terminem płatności na 06.05.2015r.
- 95,98 zł z tytułu faktury (...) z terminem płatności na 05.06.2015r.
- 244,31 zł z tytułu dokumentu (...) z terminem płatności na 18.08.2015r.

- skapitalizowane odsetki w łącznej wysokości 86,62 zł.

Pozwany domagał się oddalenia powództwa podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 6 grudnia 2013r. pozwany zawarł z (...) Sp. z o.o. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na czas określony do dnia 19 stycznia 2016r., a po tym okresie uległa przekształceniu na czas nieokreślony. Pozwany zobowiązany był do uiszczania abonamentu miesięcznego w wysokości 95,98 zł. Wypowiedzenie umowy wymagało formy pisemnej pod rygorem nieważności. W przypadku, gdy zawarcie umowy wiązało się z przyznaniem ulgi operator miał prawo żądać kary umownej z tytułu rozwiązania umowy przez Abonenta lub przez Operatora z przyczyn leżących po stronie Abonenta przed upływem okresu na jaki umowa została zawarta w wysokości nieprzekraczającej równowartości ulgi przyznanej Abonentowi i pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Pozwanemu przyznano ulgę w wysokości 1.039 zł.

Pozwany nie uiszczył wynikających z umowy należności :

- 95,98 zł z tytułu faktury (...) za usługi telekomunikacyjne, z terminem płatności na 09.03.2015r.

- 0,20 zł z tytułu noty odsetkowej (...) z terminem płatności na 09.03.2015r.

- 95,98 zł z tytułu faktury (...) za usługi telekomunikacyjne, z terminem płatności na 07.04.2015r.

- 0,28 zł z tytułu noty odsetkowej (...) z terminem płatności na 07.04.2015r.

- 95,98 zł z tytułu faktury (...) za usługi telekomunikacyjne z terminem płatności na 06.05.2015r.

- 95,98 zł z tytułu faktury (...) za usługi telekomunikacyjne z terminem płatności na 05.06.2015r.

- 244,31 zł na podstawie dokumentu (...) z tytułu opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy, z terminem płatności na 18.08.2015r.

W dniu 29 września 2016r. powód zawarł z (...) Sp. z o.o. w W. umowę cesji wierzytelności obejmująca należności wynikające z w/w dokumentów księgowych. Powód zawiadomił pozwanego o cesji oraz kierował do pozwanego wezwania do zapłaty. Pozwany nie zapłacił wskazanych w wezwaniach kwot.

Sąd uznał za nieuzasadniony zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwanego, gdyż w sprawie nie miał zastosowania przepis art. 750 k.c. przewidujący skrócony 2 letni termin przedawniania. Do roszczenie objętego pozwem, jako należności wynikającej z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych uregulowanej w ustawie prawo telekomunikacyjne, z dnia 16 lipca 2004r. zastosowanie miały terminy przedawnienia określone w art. 118 k.c. Należności objęte pozwem stały się wymagalne najwcześniej 9 marca 2015r. Pozew został wniesiony w dniu 28 kwietnia 2017r., zatem przed upływem 3 letniego terminu przedawnienia. Z tego względu Sąd uwzględnił żądanie pozwu w zakresie niezapłaconych należności z tytułu abonamentu telefonicznego oraz skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w zapłacie.

Sąd oddalił żądanie pozwu co do kwoty 244,31 zł stanowiącej opłatę specjalną za przedterminowe rozwiązanie umowy, bowiem powód nie wykazał żądanej kwoty co do wysokości. Zgodnie z umową w przypadku gdy zawarcie umowy wiązało się z przyznaniem ulgi operator miał prawo żądać kary umownej z tytułu rozwiązania umowy przez Abonenta lub przez Operatora z przyczyn leżących po stronie Abonenta przed upływem okresu na jaki umowa została zawarta w wysokości nieprzekraczającej równowartości ulgi przyznanej Abonentowi i pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Umowa została zawarta na czas określony do dnia 19 stycznia 2016r., a po tym terminie ulegała przekształceniu w umowę zawartą na czas nieokreślony. Do cesji wierzytelności doszło 29 września 2016r. Powód nie przedstawił wypowiedzenia umowy, zatem Sąd nie miał możliwości zweryfikowania prawidłowości naliczenia opłaty zarówno co do zasady jak i co do wysokości, a ciężar dowodzenia zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał na powodzie.

Koszty procesu Sąd rozdzielił stosunkowo pomiędzy stronami, proporcjonalnie do wyniku sporu.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód zarzucając naruszenie art. 6 k.c. w związku z art. 232 k.p.c. i art. 233 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i dokonanie powierzchownej oceny dowodów poprzez uznanie, że powód nie udowodnił roszczenia nie przedkładając dokumentu w postaci wypowiedzenia umowy, co spowodowało brak możliwości zweryfikowania prawidłowości naliczenia opłaty specjalnej, podczas gdy powód przedłożył dokumenty, z których można wywieść fakt wypowiedzenia umowy, a tym samym zasadność noty obciążeniowej.

W oparciu o przedstawiony zarzut powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 2 poprzez uwzględnienie powództwa co do kwoty 244,31 zł, a także w pkt 3 poprzez zasądzenie kwoty 317 zł tytułem kosztach procesu oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia, które Sąd Okręgowy przyjął za własne. Ustalenia te znajdują oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym, którego ocena została dokonana w granicach zasady swobodnej oceny dowodów, z uwzględnieniem zasad logiki, doświadczenia życiowego, właściwego kojarzenia faktów, czyli z uwzględnieniem przesłanek wynikających z art. 233 § 1 k.p.c.

Nie można zgodzić ze stanowiskiem powoda, że dokonana ocena dowodów była powierzchowna. Zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. strona obowiązana jest przedstawić dowody na poparcie swych twierdzeń. Wbrew zarzutom powoda ze złożonych dokumentów nie wynikał obowiązek zapłaty kwoty 244,31 zł. Do pozwu nie został załączony dokument w postaci wypowiedzenia umowy, a jak wynika z pkt 13 umowy wypowiedzenie umowy wymagało formy pisemnej pod rygorem nieważności. Brak tego dokumentu uniemożliwił ustalenie faktu wypowiedzenia, a co za tym idzie daty jej rozwiązania i wysokości ewentualnej kary umownej. Faktów tych nie można było ustalić tylko na podstawie twierdzeń powoda i wystawionej noty obciążeniowej (...). Nadto w nocie tej jest mowa o opłacie specjalnej, a w pkt 14 umowy o karze umownej.

Należy podkreślić, że do Sądu nie należy przeprowadzanie z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.), tym bardziej, gdy strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art.3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne - art. 6 k.c. (wyroki SN: z dnia 17 grudnia 1996r. I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 5-6, poz. 76, wyrok S.A. w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2003r., I ACa 1457/03, OSA 2005, z. 3, poz.12, wyroki SN: z dnia 11 lipca 2001r. V CKN 406/00, Lex nr 52321, z dnia 12 kwietnia 2000r. IV CKN 22/00, Lex nr 52438).

Trafne było zatem stanowisko Sądu Rejonowego, że zasadność i wysokość kwoty 244,31 zł nie została wykazana, a podniesione zarzuty apelacji nieuzasadnione. Złożone w apelacji wnioski dowodowe Sąd pominął jako spóźnione na mocy art. 381 k.p.c.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności faktyczne i prawne Sąd Okręgowy na mocy art. 505¹² § 3 k.p.c. oddalił apelację.